

**A Kúria
mint felülvizsgálati bíróság
ítélete**

Az ügy száma: Pfv.III.20.209/2021/5.

A tanács tagjai: Dr. Döme Attila a tanács elnöke

Dr. Kiss Gabriella előadó bíró

Dr. Parlagi Mátyás

A felperes: felperes neve

A felperes képviselője:

ügyintéző: dr. Rimm Zsuzsanna ügyvéd

Az alperes: alperes neve

Az alperes képviselője:

Dr. Csikós János ügyvéd

A per tárgya: kártérítés

A felülvizsgálati kérelmet benyújtó fél:

felperes

A másodfokú bíróság neve és a jogerős határozat száma:

Győri Ítéltábla Pf.IV.20.119/2020/5.

Az elsőfokú bíróság neve és a határozat száma:

Győri Törvényszék P.20.380/2019/25.

Rendelkező rész

A Kúria a jogerős ítéletet hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy 15 napon belül fizessen meg az alperesnek 30.000 (harmincezer) forint felülvizsgálati eljárási költséget.

Az ítélet ellen felülvizsgálatnak nincs helye.

Indokolás

A felülvizsgálat alapjául szolgáló tényállás

[1] Az alperes az általa 0206.V.0787/2012. számon folytatott végrehajtási eljárásban 2014. október 13-án lefoglalta gépjármű-nyilvántartás adatai szerint a gépjárművet. Becsértékét 7.500.000 forintban állapította meg, majd elektronikus árverésére hirdetményt bocsátott ki. A kikiálltási árat 7.500.000 forintban, a megfizetendő előleget 750.000 forintban határozta meg. Tájékoztatást nyújtott arról, hogy a gépjármű előre egyeztetett időpontban tekinthető meg. Részletesebb műszaki leírást a hirdetmény nem tartalmazott, mellékletét

képezték azonban a végrehajtó-helyettes által készített fényképfelvételek, amelyeken szereplő traktoron rendszám és megjelölés volt látható. Közzétette a helyszíni szemle időpontját is.

[2] A végrehajtó helyettes a 2015. szeptember 28-án megtartott helyszíni szemlén rögzítette az adósnak azt a nyilatkozatát, amely szerint a gépjármű 15000 munkaóra, váltóhibás, de üzemképes. Ezeket az adatokat az alperes nem tette közzé, az érdeklődőket azonban a helyszíni szemlén tájékoztatta.

[3] A felperes 2015. október 6-án a hirdetmény szerinti vételárelőleget megfizette, majd a gépjárműre licitált. A vételi ajánlat időtartama alatt a traktort nem tekintette meg, műszaki állapotáról nem érdeklődött. Az alperes 2015. október 7-én értesítette arról a felperest, hogy az árverést 5.305.555 forintos árverési vételár ajánlattal megnyerte, egyben felhívta, hogy október 15-én jelenlen meg az árverési vételár megfizetése, valamint az árverési jegyzőkönyv aláírása és átvétele céljából. A felperes október 14-én megtekintette a gépjárművet, és ekkor tudomást szerzett arról, hogy annak típusa a hirdetményben foglaltakétól eltér, a jármű műszaki hibás, a váltó Power módban beégett, a gumikon repedések látszanak. Ugyanezen a napon megismerte a szeptember 28-án készült jegyzőkönyvet. A felperes a 2015. október 22-i határidőig a vételárat nem fizette meg, az árverési jegyzőkönyvet nem írta alá, ezért az alperes a végrehajtási eljárást azzal nyilvánította eredménytelennek, hogy a felperes a megfizetett vételárelőleget elveszítette.

[4] A felperes 2015. október 19-én a Magyar Bírósági Végrehajtási Kar (MBVK) által üzemeltetett elektronikus árverési felület hibájára, a gépjármű árverési hirdetményben szereplő típusának téves megjelölésre és műszaki hibájára hivatkozva terjesztett elő végrehajtási kifogást, amelyben állította, hogy nem az övé volt a nyertes ajánlat. Érvelt azzal is, hogy a traktor típusa nem egyezik meg az árverési hirdetményben szereplő adattal, emellett műszaki hibái vannak. Sérelmezte, hogy az árverési hirdetmény nem tüntette fel, hogy „hibás az automata váltó”, vagy „a jármű műszaki állapota miatt megtekintése szükséges”. A Tatabányai Járásbíróság végzésével a végrehajtási kifogást elutasította. Indokolása szerint megállapítható volt, hogy a nyertes licitáló a felperes, aki a gépjárművet csak az árverés befejezését követően tekintette meg. A másodfokon eljáró Tatabányai Törvényszék az elsőfokú bíróság végzését helybenhagyta. Döntése során figyelembe vette, hogy a megtekintést a felperes elmulasztotta, továbbá a végrehajtó a gépjármű-nyilvántartásnak megfelelően közölte az elárverezett gépjármű adatait.

[5] Az alperes 2018. január 1-től végelszámolás hatálya alatt áll. A végelszámolásban hitelezői igényt nem jelentett be.

A kereseti kérelem és az alperes védekezése

[6] A felperes keresetében az alperest 750.000 forint és járulékai megfizetésére kérte kötelezni. Arra hivatkozott, hogy nyertes licitálóként csak az árverést követően szerzett tudomást a gépjármű típus eltéréséről és műszaki problémáiról. Kifogásolta, hogy a végrehajtó mindezeket az árverési hirdetményben nem tüntette fel. Véleménye szerint ezzel megsértette a bírósági végrehajtásról szóló 1994. évi LIII. törvény (a továbbiakban: Vht.)

132/D. § (2) bekezdése szerinti kötelezettségét. Álláspontja szerint az árverési vételár nem volt olyan alacsony, hogy a gépjármű hibáját feltételezhette volna. Utalt arra is, hogy végrehajtási kifogását a bíróság jogerősen elutasította.

[7] Az alperes ellenkérelme a kereset elutasítására irányult. Vitatta a követelés jogcímét és a mulasztás, valamint akár közötti okozati összefüggést. Előadása szerint az árverési hirdetményben a közhiteles gépjármű-nyilvántartásnak megfelelő adatokkal szerepeltette a traktort. A különbség nem tűnt fel neki. Megjegyezte ennek ellenőrzése nem a feladata. Kiemelte, előzetes egyeztetést követően 2015. szeptember 28-án mintegy 5-8 ember tekintete meg az árverés tárgyát és a végrehajtó-helyettes jegyzőkönyvben rögzítette, hogy a sebességváltó a megtekintéskor egy fokozatot nem kapcsolt, de a jármű üzemképes volt. Állította, hogy annak műszaki állapotáról a hirdetmény kibocsátása után 3 héttel szerzett tudomást, mindezek az árverési hirdetményben ezért nem szerepelnek. Utalt arra, hogy az árverési hirdetményt vissza lehetett volna vonni, de ezt a nagy számú érdeklődő miatt nem tartotta szükségesnek. Hivatkozott arra, hogy a felperes a gépjárművet előzetesen nem tekintette meg, kára pedig abból származott, hogy a vételár-különbözet megfizetésének elmulasztása miatt az előleget elvesztette. Hangsúlyozta a végrehajtási kifogás tárgyában folyt eljárásban jogellenes magatartást a részéről nem tártak fel.

Az első- és másodfokú ítélet

[8] Az elsőfokú bíróság a keresetnek helytadott.

[9] Indokolásában mindenekelőtt rögzítette, hogy a felperes ugyan a hitelezői igényét a bírósági cégnyilvántartásról és a végelszámolásról szóló 2006. évi V. törvény (Cnytv.) 106. § (1) bekezdése szerinti határidőben nem jelentette be, mulasztása azonban nem jár jogvesztéssel. Emiatt a keresetét érdemben vizsgálta.

[10] Megállapította, hogy a felperes a rendes jogorvoslati lehetőséget kimerítette, végrehajtási kifogást terjesztett elő, bár abból nem állapítható meg, hogy a végrehajtónak pontosan mely cselekményét, mulasztását tartja sérelmesnek. Rámutatott, az árverési hirdetmény megsemmisítése a felperes kárának elhárítására alkalmas lett volna. Figyelembe vette, hogy az elektronikus árverési hirdetmények nyilvántartásában közzé kell tenni az árverésre kerülő ingóság rendelkezésre álló adatok szerint leírását is a képfelvételeken kívül. Kifejtette, a gépjármű-nyilvántartás adatai az árverési hirdetmény adataival megegyeztek, ezért nem róta az alperes terhére, hogy a tényleges típusa attól eltérő volt. Úgy ítélte meg, alaptalanul sérelmezte azt a felperes, hogy a hirdetmény mellékletét képező fénykép nem az árverés tárgyról készült. Megállapította, hogy a végrehajtó az árverési hirdetmény kibocsátásakor nem mulasztott, mert nem állt a rendelkezésére adat a gépjármű hibájáról, viszont 2015. szeptember 28-én miután arról tudomást szerzett, akkor járt volna el tisztességesen és pártatlanul, ha arról az árverezni kívánok teljes körét tájékoztatja. Megítélése szerint ugyanakkor a felperes sem tanúsított kellő körültekintést, hiszen a traktor műszaki állapotáról előzetesen meggyőződhetett volna. Ettől függetlenül azért az alperes szabályszegésére alapítva állapította meg a kárfelelősségét, mert ha közli a gépjármű állapotáról tudomására jutott adatokat, a licitálók kellő információ birtokában dönthettek volna vételi szándékukról.

[11] A másodfokú bíróság ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta és a keresetet elutasította.

[12] Jogerős ítéletében az elsőfokú bíróság által megállapított tényállást kiegészítette az árverési vételárat, a felperesnek a szeptember 28-i jegyzőkönyvről való tudomásszerzését és a végrehajtási kifogásának tartalmát illetően. Lényegesnek tartotta a kiegészített tényállás adataiból, hogy a végrehajtási kifogásból nem volt megállapítható, a felperes a végrehajtó mely cselekményét, mulasztását sérelmezi. Kiemelte, a felperes a végrehajtási kifogásához mellékelte a szeptember 28-i jegyzőkönyvet, mégsem hivatkozott arra, hogy a licitre rendelkezésre álló időtartam alatt jutott az alperes olyan új információhoz, amelynek alapján intézkednie kellett volna. Megállapította, hogy a Tatabányai Járásbíróság a végrehajtási kifogást elutasító végzésében a műszaki állapotra vonatkozó érvelésre nem reflektált, csupán azt rögzítette, nem eshet a végrehajtó terhére, hogy a felperes a gépjárművet az árverés befejezése után tekintette meg. Hangsúlyozta, az e végzés elleni fellebbezésében a felperes megismételte: sérelmezi, hogy az árverési hirdetmény a traktor tulajdonságait nem a valóságnak megfelelően tüntette fel, ezért szerinte az alperes jogszabálysértően járt el. Véleménye az volt, a licit előtti megtekintési lehetőség nem mentesíti őt az alól, hogy az árverés kiírásakor körültekintően járjon el. A másodfokú bíróság ezért kiemelten értékelte, hogy a fellebbezés sem tért ki arra, a licit alatt keletkezett új adat indokolta volna az alperes aktív eljárását. Mivel ilyen körülmények között a másodfokon eljáró Tatabányai Törvényszéknek nem kellett állástfoglalnia arról, hogy az alperest terhelte-e intézkedési kötelezettség a birtokába jutott információk kapcsán. Összességében a kiegészített tényállás alapján a másodfokú bíróság arra a következtetésre jutott, hogy a felperes a rendes jogorvoslati lehetőségét nem merítette ki. Kifejtette, a végrehajtói jogkörben okozott kárért való felelősség feltétele, hogy a kár rendes jogorvoslattal ne legyen elhárítható. A károsultnak a kár okaként megjelölt intézkedés tekintetében a kár elhárításához szükséges jogorvoslati lehetőséget kimerítenie. Úgy vélte, a rendes jogorvoslat jelen esetben a végrehajtási kifogás a kár elhárítására akkor alkalmas, ha az eljárásban meghozható döntés a kár későbbi bekövetkezését kizárja, ahogy jelen esetben is: a sikeres végrehajtási kifogás az árverés megsemmisítéséhez vezetett volna. Kiemelte, a kifogásban meg kell jelölni a kifogásolt végrehajtói intézkedést és azt, hogy a kifogást előterjesztő az intézkedés megsemmisítését vagy megváltoztatását milyen okból, mennyiben kívánja. Véleménye szerint jelen esetben ha a felperes a végrehajtási kifogását a végrehajtó lényeges jogszabálysértő intézkedésére, mulasztására hivatkozással terjeszti elő, az a kár elhárítására alkalmas lehetett volna. Tekintettel azonban arra, hogy végrehajtási kifogásában mindezekre nem hivatkozott, kártérítési igénye a rendes jogorvoslati lehetőség kimerítésének hiányában nem érvényesíthető.

A felülvizsgálati kérelem és ellenkérelem

[13] A jogerős ítélet ellen a felperes terjesztett elő felülvizsgálati kérelmet – amelyben tartalma szerint – annak hatályon kívül helyezését és elsődlegesen az elsőfokú ítélet helybenhagyását, másodlagosan a másodfokú bíróság új eljárásra és új határozat hozatalára utasítását kérte.

[14] A jogerős ítélet által megsértett jogszabályhelyként a Polgári Törvénykönyvről szóló 2013. évi V. törvény (a továbbiakban: Ptk.) 6:549. § (2) bekezdés folytán alkalmazandó Ptk. 6:548. § (1) bekezdését és a Vht. 217. § (1) bekezdését jelölte meg.

[15] Álláspontja szerint a másodfokú bíróság tévesen értelmezte és alkalmazta a felsorolt rendelkezéseket. Véleménye az volt, a végrehajtási kifogásból meg lehetett állapítani, hogy a végrehajtó mely cselekményét, mulasztását találta sérelmesnek, így rendes jogorvoslati lehetőségét kimerítette. Kifogásolta, hogy a másodfokú bíróság azt várta el a személyesen eljáró felperestől, hogy végrehajtási kifogását jogilag olyan adekvát módon fogalmazza meg, hogy ha az nem vezet eredményre, úgy kártérítési pert indíthasson. Érvelése szerint a jogerős ítélet iratellenesen róta a terhére, hogy nem kifogásolta a végrehajtási eljárásban az alperesnek a licitre rendelkezésre álló időtartam alatt tudomására jutott információk alapján intézkednie kellett volna, mert ezekről nem tudott. Iratellenesnek tartotta azt a megállapítást is, hogy 2015. október 14-én a végrehajtói irodában a részéről iratbetekintés történt, így a szeptember 28-i jegyzőkönyv tartalmát megismerte. Állította, hogy csak utólag, postán küldtek a részére egy jegyzőkönyvet. Idézte a végrehajtási kifogásában írtakat. Utalt az ezt elutasító döntés ellen előterjesztett fellebbezésének a tartalmára is azzal, hogy mindkét okiratban a hirdetmény tartalmát kifogásolta.

[16] Az alperes felülvizsgálati ellenkérelme a jogerős ítélet hatályában való fenntartására irányult.

[17] Véleménye szerint a másodfokú bíróság a helyesen megállapított tények alapján megalapozott döntést hozott. Kiemelte, a károsultnak a kár okaként megjelölt intézkedés tekintetében a kár elhárításához szükséges jogorvoslati lehetőséget kell kimerítenie, a végrehajtási kifogás a kár elhárítására akkor alkalmas, ha az eljárásban meghozható döntés a kár későbbi bekövetkezését kizárja. Hivatkozott arra, hogy a sikeres végrehajtási kifogás az árverés megsemmisítéséhez vezetett volna. Megjegyezte, az, hogy a felperes az iratokat nem tekintette meg kellő időben, nem róható az alperes terhére. Állította a felperes a perben benyújtott beadványában elismerte, hogy megtekintette az iratokat és a végrehajtási kifogást elutasító végzés elleni fellebbezéséhez csatolta is a szeptember 28-i jegyzőkönyvet, amely a traktor megtekintéséről, annak adós által közölt hibájáról szól, még sem hivatkozott a végrehajtási kifogásban az alperesi mulasztásra.

A Kúria döntése és jogi indokai

[18] A felülvizsgálati kérelem alaptalan.

[19] A polgári perrendtartásról szóló 2016. évi CXXX. törvény (a továbbiakban: Pp.) 413. § (1) bekezdése és 423. § (1) bekezdése alapján a Kúria a jogerős határozatot a felülvizsgálati kérelemben megjelölt megsértett jogszabályhely, az ott előadott jogszabálysértés, valamint a kérelem jogi indokai által meghatározott keretek között vizsgálhatja felül.

[20] Az 1/2017. Polgári jogegységi határozat szerint megfelelően irányadó, a felülvizsgálati kérelem hivatalbóli elutasításának egyes kérdéseiről szóló 1/2016. (II. 15.) PK vélemény 3. pontja szerint a felülvizsgálati kérelem egymással szorosan összefüggő kötelező tartalmi kellékei a jogszabálysértés és a megsértett jogszabályhely megjelölése, valamint annak kifejtése, hogy a fél a határozat megváltoztatását milyen okból kívánja. Ezen együttes törvényi feltételeknek a fél akkor tesz eleget, ha egyrészt a megsértett jogszabályhelyet konkrétan megjelöli, másrészt a hivatkozott jogszabálysértést tartalmilag is körülírja, az arra vonatkozó jogi álláspontját kifejti, vagyis ha a jogszabálysértésre való hivatkozása indokait is ismerteti. A harmadik ponthoz fűzött indokolás szerint a felülvizsgálati kérelem központi eleme a megsértett jogszabályhely megjelölése és a jogszabálysértés körülírása, mert ezek határozzák meg a Kúria felülbírálati lehetőségének tartalmi és perjogi kereteit. A 4. ponthoz fűzött indokolás szerint érdemben csak azok a hivatkozások vizsgálhatók, amely esetében a törvény által előírt tartalmi követelmények maradéktalanul teljesültek, az egyéb hivatkozásokat a Kúria figyelmen kívül hagyja.

[21] Mindezek alapján a Kúria a jogerős ítéletet csak a felülvizsgálati kérelem keretei között vizsgálhatta felül és érdemben csak azok a hivatkozások képezhették a vizsgálatának tárgyát, amelyek tartalmazzák a megsértett jogszabályhely megjelölését és a jogszabálysértés körülírását is.

[22] A Kúria lényegesnek tartja előre bocsátani, hogy a felperes felülvizsgálati kérelmében a jogerős ítélet megállapított, kiegészített tényállását vitatja, azzal ellentétes tényeket állít. Így vitatja a tényállásnak a szeptember 28-i jegyzőkönyv tartalmának általa való megismerésére és annak megtekintésére vonatkozó ténymegállapítását. Ezzel a felperes valójában a bizonyítékok értékelését és a tényállás megállapítását támadta, az idézett 1/2016. (II. 15.) PK vélemény alkalmazása szempontjából fontos azonban, hogy az ezeket szabályozó eljárási jogszabályi rendelkezés (Pp. 279. § (1) bekezdés) megsértését nem állította, így a Kúria ennek megsértését nem vizsgálhatta. Erre tekintettel a bizonyítékokat sem mérlegelhette felül, következtésképpen eltérő tényállást sem állapíthatott meg.

[23] Megjegyzi azonban, hogy a felperes azt a nyilatkozatát cáfoló bizonyítékot, hogy megismerte az érintett jegyzőkönyvet, nem említett. Utal mindezekre felül a Kúria arra, hogy a bizonyítékok felülmérlegelése a felülvizsgálati eljárásban egyébként is korlátozott, azt csak okszerűtlen vagy a logika szabályaival ellentétes mérlegelésük alapozhatja meg (BH1999. 44.). Okszerűtlen következtetésnek pedig kizárólag az tekinthető, ha a bizonyítékokból csak egyfajta, a támadott ítéletétől eltérő következtetésre lehet jutni (Kúria Pfv.I.21.474/2011/10., megjelent: BH2013. 119.).

[24] A most kifejtettekre tekintettel a felülvizsgálati eljárásban is abból a megállapított tényből kell kiindulni, hogy a felperes már a végrehajtási kifogás előterjesztése előtt megismerte az alperes részéről 2015. szeptember 28-án felvett jegyzőkönyvet a megtartott szemléről, amiből tudomására jutott, hogy az alperes ekkor ismerte a végrehajtás tárgyául szolgáló gépjármű műszaki hibáját. Ebből a peradatból kiindulva kell vizsgálni, hogy a felperes a rendelkezésére álló jogorvoslatot kimerítette-e, figyelemmel a végrehajtói

felelősségre irányadó Ptk. 6:548. § (1) bekezdésére 6:549. § (2) bekezdésére, amelyek alapján a rendelkezésre álló jogorvoslati lehetőség kimerítése a kártérítési felelősség feltétele.

[25] A végrehajtási eljárás szabályainak a végrehajtó általi megszegésével szemben a végrehajtási kifogás mint rendes jogorvoslat a eredményre vezet, annak jogkövetkezménye az árverés megsemmisítése (Vht. 217/A. § (4) bekezdés, ami a felperes állított jogsérelmét, kárát elháríthatta volna.

[26] A rendes jogorvoslati eljárásnak a Ptk. 6:549. § (2) bekezdése szerinti kimerítése csak akkor valósul meg, ha a benyújtott jogorvoslat formájában és tartalmában is alkalmas lehet az állított jogellenes, kárt okozó végrehajtói intézkedés jogorvoslati eljárás keretében történő korrigálására (PJD 2019. 16.).

[27] A kár okaként megjelölt intézkedéshez mérten kell tehát a kár elhárítására alkalmas jogorvoslatot a félnek kimeríteni. Jogorvoslati eljárás e követelménynek akkor tesz eleget, ha ugyanazokra a tényekre alapítottan kísérli meg a rendes jogorvoslati jogát érvényesíteni (amennyiben van ilyen), mint amikre a kártérítési perben hivatkozik. Jelen esetben ezért helyesen tulajdonított annak jelentőséget a másodfokú bíróság, hogy a rendes jogorvoslatnak minősülő végrehajtási kifogásának előterjesztésekor a felperes ismerte-e azokat a releváns tényeket, amelyekkel a kárát eséllyel elháríthatja és azokra hivatkozott-e. Amennyiben e tények ismerete ellenére más tartalommal nyújtotta be a kifogását, ami eleve alkalmatlanná tette azt a kár elhárítására nem lehet úgy tekinteni, hogy a rendes jogorvoslati lehetőségét kimerítette. E körben a jogerős ítélet a lényegi körülményeket értékelte és megalapozottan helyezkedett arra az álláspontra, hogy a felperes élt ugyan jogorvoslattal, de nem olyan tartalommal, hogy az a kár elhárítását lehetővé tegye, vagyis azt valójában nem merítette ki.

[28] Miután a végrehajtói jogkörben okozott kár megtérítésének egyik konjunktív feltétele a rendes jogorvoslat kimerítése, ennek hiányában a kereset - jogalapját tekintve – alaptalan.

[29] A Kúria erre irányuló kérelem hiányában nem vizsgálhatta az alperes passzív perbeli legitimációját, ezért csupán megjegyzi, hogy a Vht. 236. § (1) bekezdése alapján nem a végrehajtó iroda, hanem a végrehajtó felel saját személyében a működése körében, illetve az eljárása során okozott kárért (hasonlóan: Kúria Pfv.III.21.023/2020/9.).

[30] A kifejtettekre tekintettel a jogerős ítélet nem sérti a felülvizsgálati kérelemben megjelölt jogszabályhelyeket, ezért azt a Kúria a Pp. 275. § (3) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

Záró rész

[31] Az eredménytelen felülvizsgálati kérelmet előterjesztő felperest a Kúria Pp. 405. § (1) bekezdése és 364. §-a folytán alkalmazandó Pp. 82. § (1) és (2) bekezdései, valamint 83. § (1) bekezdése alapján kötelezte az alperes jogi képviselétével összefüggésben a felülvizsgálati eljárásban felmerült költségének a megfizetésére, amelyet a kifejtett munkával arányosan határozott meg, figyelembe véve a felülvizsgálati eljárási értéket is [32/2003. (VIII. 22.) IM rendelet 3. § (2), (5) és (6) bekezdés].

[32] A felperes felülvizsgálati kérelmének előterjesztésekor a felülvizsgálati eljárási illetéket megfizette, ezért az erről való rendelkezést a Kúria mellőzte.

[33] A Kúria a felülvizsgálati kérelmet tárgyaláson kívül bírálta el a Pp. 405. § (1) bekezdése alapján alkalmazandó 376. § (1) bekezdése alapján.

[34] Az ítélet ellen a Pp. 407. § (1) bekezdés *d)* pontja értelmében nincs helye felülvizsgálatnak.

Budapest, 2021. július 6.

Dr. Döme Attila s.k. a tanács elnöke Dr. Kiss Gabriella s.k. előadó bíró Dr. Parlagi Mátyás s.k. bíró

A kiadmány hitelélül:

tisztviselő